

Środa, 6 lutego 2013 r.

P7_TA(2013)0049

Spółeczna odpowiedzialność przedsiębiorstw: rozliczalne, przejrzyste i odpowiedzialne zachowanie przedsiębiorstw a trwały wzrost

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 6 lutego 2013 r. w sprawie społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw: promowanie interesów społeczeństwa i droga do zrównoważonego i sprzyjającego włączeniu społecznemu ożywienia gospodarki (2012/2098(INI))

(2016/C 024/06)

Parlament Europejski,

- uwzględniając rezolucję Rady z dnia 3 grudnia 2001 r. w sprawie działań następczych w związku z zieloną księgą na temat społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw ⁽¹⁾,
- uwzględniając rezolucję Rady z dnia 6 lutego 2003 r. w sprawie społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw ⁽²⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Modernizacja prawa spółek oraz poprawa ładu korporacyjnego w Unii Europejskiej – plan na przyszłość” (COM(2003)0284) (unijny plan działań w zakresie ładu korporacyjnego),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Pakiet Odpowiedzialne przedsiębiorstwa” (COM(2011)0685),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Inicjatywa na rzecz przedsiębiorczości społecznej – budowanie ekosystemu sprzyjającego przedsiębiorstwom społecznym w centrum społecznej gospodarki i społecznych innowacji” (COM(2011)0682),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Europa 2020 – strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu” (COM(2010)2020),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 30 maja 2002 r. w sprawie Zielonej księgi Komisji na temat propagowania europejskich ram społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 maja 2003 r. w sprawie komunikatu Komisji dotyczącego społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw: „Wkład przedsiębiorstw w trwałe rozwój” ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 marca 2007 r. w sprawie społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw: nowe partnerstwo” ⁽⁵⁾,
- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 24 maja 2012 r. w sprawie komunikatu Komisji zatytułowanego „Odnowiona strategia UE na lata 2011-2014 dotycząca społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw” ⁽⁶⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Odnowiona strategia UE na lata 2011-2014 dotycząca społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw” (COM(2011)0681),
- uwzględniając art. 48 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej oraz opinie Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych, Komisji Spraw Zagranicznych, Komisji Rozwoju, Komisji Handlu Międzynarodowego oraz Komisji Kultury i Edukacji (A7-0017/2013),

W stronę nowoczesnego pojęcia społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw: rozważania wstępne

1. podkreśla, że przedsiębiorstwa nie mogą zastąpić władz publicznych w obszarze propagowania, wdrażania i kontroli norm społecznych i dotyczących środowiska naturalnego;

⁽¹⁾ Dz.U. C 86 z 10.4.2002, s. 3.

⁽²⁾ Dz.U. C 39 z 18.2.2003, s. 3.

⁽³⁾ Dz.U. C 187 E z 7.8.2003, s. 180.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 67 E z 17.3.2004, s. 73.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 301 E z 13.12.2007, s. 45.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 229 z 31.7.2012, s. 77.

Środa, 6 lutego 2013 r.

2. podkreśla, że obecny globalny kryzys gospodarczy wynika z podstawowych błędów w zakresie przejrzystości, rozliczalności, odpowiedzialności i krótkoterminowości działań oraz że UE ma obowiązek zadbania o to, aby wszyscy wyciągnęli zeń właściwe wnioski; z zadowoleniem przyjmuje zamiar przeprowadzenia przez Komisję badania opinii publicznej Eurobarometr w kwestii zaufania w biznesie; domaga się, aby wszystkie zainteresowane strony w pełni omówiły wnioski tego badania oraz podjęły odpowiednie działania; jest zdecydowanym orędownikiem społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw i jest zdania, że jej prawidłowe wdrażanie i praktykowanie przez wszystkie przedsiębiorstwa, a nie tylko duże firmy, może w znacznym stopniu przyczynić się do odbudowy straconego zaufania, jako że jest to czynnik niezbędny dla trwałej odnowy gospodarczej, który może złagodzić konsekwencje społeczne kryzysu gospodarczego; jest zdania, że przejmowanie przez przedsiębiorstwa odpowiedzialności za społeczeństwo, środowisko i pracowników przynosi korzyści wszystkim stronom oraz umożliwia rozwój podstawy zaufania, koniecznej dla sukcesu gospodarczego; uważa, że uwzględnienie społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw w zrównoważonej strategii korporacyjnej leży w interesie przedsiębiorstwa i ogółu społeczeństwa; podkreśla, że wiele przedsiębiorstw, zwłaszcza małych i średnich, wykazuje wzorowe zaangażowanie w tej dziedzinie;

3. jest zdania, że przedsiębiorstwa mogą przyczynić się do rozwoju społecznej gospodarki rynkowej oraz do realizacji celów strategii Europa 2020, zapewniając miejsca pracy i ułatwiając ożywienie gospodarcze;

4. uważa, że konieczne jest umieszczenie debaty nad społeczną odpowiedzialnością przedsiębiorstw w szerszym kontekście, w którym przy zachowaniu zasadniczo woluntarystycznego ukierunkowania będzie miejsce na zasadny dialog dotyczący środków regulacyjnych;

5. podziela nową zaproponowaną przez Komisję definicję społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw, w której nie przeciwstawia się podejścia dobrowolnego podejściu obowiązkowemu;

6. uważa, że właściwe zarządzanie przedsiębiorstwem jest kluczowym elementem społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw, w szczególności w zakresie stosunków z władzami publicznymi i pracownikami oraz ich organizacjami przedstawicielskimi, a także w odniesieniu do polityki przedsiębiorstwa w zakresie premii, odpraw i wynagrodzeń; uważa, że przyznawanie zbyt wysokich premii, odpraw i wynagrodzeń kadrze kierowniczej, zwłaszcza gdy przedsiębiorstwo znajduje się w trudnej sytuacji, nie jest zgodne z zachowaniem odpowiedzialnym społecznie;

7. uważa, że politykę podatkową przedsiębiorstwa należy uznać za element społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw, a zatem strategię unikania płacenia podatków lub wykorzystywania rajów podatkowych są niezgodne z zachowaniem odpowiedzialnym społecznie;

8. uważa, że przy ocenie odpowiedzialności społecznej danego przedsiębiorstwa należy uwzględnić zachowanie przedsiębiorstw należących do łańcucha dostaw tego przedsiębiorstwa oraz jego ewentualnych podwykonawców;

Zacieśnienie związku między społeczną odpowiedzialnością przedsiębiorstw, obywatelami, konkurencyjnością i innowacyjnością

9. apeluje do Komisji i do władz krajowych o propagowanie innowacyjnych wzorców przedsiębiorstw, zdolnych umocnić poczucie wzajemnego powiązania między przedsiębiorstwami a kontekstem społecznym, w którym te ostatnie działają;

10. wzywa Komisję, by uwzględniła toczące się obecnie debaty na temat przeglądu dyrektyw o przejrzystości i rachunkowości, tak by zaproponowana nowa strategia dotycząca społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw uzupełniła zmienioną dyrektywę;

11. podkreśla znaczenie popierania innowacyjnych rozwiązań – takich jak inteligentne systemy transportu oraz ekoefektywne produkty dostępne i opracowane dla wszystkich – umożliwiających przedsiębiorstwom uporać się z wyzwaniami społecznymi i środowiskowymi;

12. popiera podjęte przez Komisję inicjatywy mające na celu propagowanie widoczności społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw oraz rozpowszechnianie dobrych praktyk i zdecydowanie opowiada się za wprowadzeniem uznawania na szczeblu europejskim przedsiębiorstw i partnerstw w dziedzinie społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw; w związku z tym apeluje do Komisji o rozważenie, czy można by wprowadzić w tym celu – oprócz innych działań – „europejski znak społeczny”;

13. całkowicie popiera tworzenie wielostronnych platform ds. społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw i zgadza się z wcześniej przyjętym podejściem sektorowym;

Środa, 6 lutego 2013 r.

14. uznaje znaczenie i potencjał inicjatywy „Przedsiębiorstwo 2020” podjętej przez organizację CSR Europe, która może znacznie przyczynić się do umocnienia związku między społeczną odpowiedzialnością przedsiębiorstw i konkurencyjnością, ułatwiając rozpowszechnianie dobrych praktyk; wzywa Komisję i państwa członkowskie do tworzenia większej synergii w zakresie celów dotyczących rozwoju strategii politycznych i inicjatyw na rzecz innowacji społecznych i tworzenia miejsc pracy; w związku z tym wzywa Komisję do wspierania wysiłków organizacji CSR Europe, której podstawowym celem jest zacieśnienie współpracy między przedsiębiorstwami i państwami członkowskimi, aby wspierać opracowywanie krajowych planów działania i rozpowszechnianie dobrych praktyk;

15. popiera wniosek Komisji dotyczący przeprowadzania okresowych sondaży mających ocenić zaufanie obywateli do strategii podejmowanych przez przedsiębiorstwa w obszarze odpowiedzialności społecznej, a także ich zachowanie; zaleca dołączenie zawartości sondaży do przeglądu planu działania na rzecz zrównoważonej konsumpcji i produkcji, aby móc analogicznie zidentyfikować przeszkody dla zasadniczo odpowiedzialnej konsumpcji;

Poprawa przejrzystości i skuteczności strategii politycznych w obszarze społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw

16. zachęca Komisję do określenia specjalnych środków służących zwalczaniu wprowadzających w błąd i nieprawdziwych informacji dotyczących zobowiązań w zakresie społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw, a związanych ze środowiskowymi i społecznymi skutkami produktów, wychodzących poza zakres dyrektywy dotyczącej nieuczciwych praktyk handlowych, szczególnie w odniesieniu do składania i rozpatrywania skarg na podstawie otwartej i jasnej procedury oraz wszczynania postępowań; uważa, że „ekologiczne kłamstwo” (greenwashing) jest nie tylko pewną formą zwodniczej i wprowadzającej w błąd konsumpcji, władze publiczne i inwestorów praktyki, ale przyczynia się również do zmniejszenia zaufania do społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw jako skutecznego narzędzia promowania zrównoważonego wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu;

17. podziela cel, jakim jest poprawa włączania aspektów społecznych i środowiskowych do zamówień publicznych; zaleca w tym kontekście usunięcie kryterium przyznawania zamówienia ofercie o najniższej cenie, a także większą odpowiedzialność w obrębie łańcucha podwykonawców;

18. wzywa Komisję do podejmowania dalszych działań zmierzających do odblokowania i wzmocnienia potencjału społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw w zakresie przeciwdziałania zmianie klimatu (poprzez powiązanie jej z efektywnym gospodarowaniem zasobami i z efektywnością energetyczną), np. w procesie nabywania surowców przez przedsiębiorstwa;

19. podkreśla, że pomoc UE oferowana rządów krajów trzecich we wdrażaniu regulacji społecznych i środowiskowych oraz skuteczne systemy kontroli są niezbędnym uzupełnieniem rozwoju społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw europejskiego biznesu na całym świecie;

20. podkreśla, że inwestycje odpowiedzialne społecznie są częścią procesu wdrażania społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw w ramach decyzji dotyczących inwestycji; podkreśla, że chociaż obecnie brak jest powszechnej definicji inwestycji odpowiedzialnych społecznie, inwestycje te zwykle charakteryzują się tym, że godzą finansowe cele inwestora z jego troską o zagadnienia społeczne, środowiskowe, etyczne i związane z ładem korporacyjnym;

21. uznaje znaczenie rozpowszechniania przez przedsiębiorstwa informacji o zrównoważonym rozwoju, takich jak o czynnikach społecznych i środowiskowych, co pomaga określić zagrożenia dla zrównoważonego rozwoju oraz zwiększyć zaufanie inwestorów i konsumentów; przypomina w związku z tym znaczne postępy czynione dotychczas oraz wzywa Komisję, by popierała cel międzynarodowej rady ds. zintegrowanej sprawozdawczości (IIRC), jakim jest uczynienie ze zintegrowanej sprawozdawczości światowego standardu w ciągu następnego dziesięciolecia;

22. podkreśla, że należy zachować surowe przestrzeganie praw człowieka, należytej staranności i przejrzystości w celu zagwarantowania społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw w całym łańcuchu dostaw, określenia stopnia zrównoważonego charakteru biznesu europejskiego oraz walki z uchylaniem się od zobowiązań podatkowych i nielegalnymi przepływami pieniędzy;

23. podkreśla, że odpowiedzialność przedsiębiorstw nie może ograniczyć się do narzędzia marketingowego, lecz może w pełni rozwinąć swój potencjał jedynie wówczas, gdy stanie się elementem ogólnej strategii przedsiębiorstwa oraz będzie stosowana i wdrażana w jego codziennej działalności i strategii finansowej; z zadowoleniem przyjąłby połączenie odpowiedzialności przedsiębiorstw i ich dobrego zarządzania; jest zdania, że Komisja powinna zachęcać przedsiębiorstwa do podejmowania decyzji w sprawie strategii dotyczących ich społecznej odpowiedzialności na poziomie zarządu; wzywa Komisję i państwa członkowskie do wprowadzania kodeksów zarządzania przedsiębiorstwem, odzwierciedlających znaczenie odpowiedzialności za wszystkich zatrudnionych w przedsiębiorstwie i wprowadzających silny związek między wynikami przedsiębiorstwa w zakresie środowiska, kwestii społecznych i praw człowieka a jego wynikami finansowymi.

24. podkreśla, że przedsiębiorstwa, które angażują się w dziedzinie społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw, powinny być łatwo identyfikowalne dla inwestorów i konsumentów, co wspierałoby te firmy w ich działaniach;

Środa, 6 lutego 2013 r.

25. podkreśla, że społecznie odpowiedzialne inwestowanie jako część procesu wdrażania społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw powinno wiązać cele finansowe i gospodarcze inwestorów z aspektami społecznymi, ekologicznymi, etycznymi, kulturalnymi i edukacyjnymi;

26. z zainteresowaniem śledzi prowadzone dyskusje nad wnioskiem ustawodawczym dotyczącym przejrzystości informacji o charakterze społecznym i środowiskowym dostarczanych przez przedsiębiorstwa; zaleca przyjęcie wniosku ustawodawczego umożliwiającego dużą elastyczność działania, aby uwzględnić wielowymiarowy charakter społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw oraz zróżnicowane stosowanie społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw przez przedsiębiorstwa w połączeniu z odpowiednim poziomem porównywalności dla zaspokojenia potrzeb inwestorów i innych zainteresowanych podmiotów, a także potrzebą zapewnienia konsumentom łatwego dostępu do informacji o wpływie biznesu na społeczeństwo, w tym dotyczących metodologii kosztów ponoszonych przez cały cykl życia produktu oraz aspektów dotyczących zarządzania; uważa, że informacje na temat zrównoważonego charakteru powinny dotyczyć również w stosownych przypadkach łańcucha podwykonawstwa i dostaw i opierać się na metodologiach przyjętych na całym świecie, takich jak metodologia Globalnej Inicjatywy Sprawozdawczej (Global Reporting Initiative) lub międzynarodowego komitetu ds. zintegrowanej sprawozdawczości (International Integrated Reporting Council); wzywa ponadto, aby zwolnić MŚP ze stosowania tych przepisów lub opracować uproszczone ramy możliwe do wprowadzenia w przedsiębiorstwach tego rodzaju;

27. wzywa do szerszego, bardziej kompleksowego i przejrzystego monitorowania zasad społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw w polityce handlowej UE poprzez zastosowanie ustalonych konkretnych wartości referencyjnych dla oceny postępów, aby w ten sposób wzbudzić zaufanie do systemu;

28. zachęca UE oraz państwa członkowskie do przedstawiania konkretnych informacji na temat społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw, a także edukacji i szkolenia w tym zakresie, aby przedsiębiorstwa mogły czerpać z niej pełne korzyści oraz by mogły ją uwzględnić w swej kulturze organizacyjnej;

29. zachęca przedsiębiorstwa medialne, by włączały do polityki odpowiedzialności społecznej przejrzyste normy dziennikarstwa, w tym gwarancję ochrony źródeł informacji i prawa osób zgłaszających zachowania nieetyczne;

30. zachęca Komisję do dokonania późniejszej oceny zarówno wiążących, jak i niewiążących przepisów służących ułatwieniu uznawania i propagowania działań podejmowanych przez przedsiębiorstwa w związku z przejrzystością i rozpowszechnianiem informacji o charakterze niefinansowym;

31. zdecydowanie odrzuca tworzenie specjalnych wskaźników, które mogą spowodować koszty administracyjne oraz nieskuteczne usztywnienie działań, jak miało to miejsce w przypadku wskaźników wykonania na szczeblu UE; wzywa natomiast Komisję, by dostarczyła ona przedsiębiorstwom akceptowanych na poziomie międzynarodowym metodologii – takich jak metodologia Globalnej Inicjatywy Sprawozdawczej (Global Reporting Initiative) lub międzynarodowego komitetu ds. zintegrowanej sprawozdawczości (International Integrated Reporting Council) – i propagowała ich stosowanie;

32. uważa jednak, że sprawą najwyższej wagi jest jak najszybsze opracowanie przez Komisję zapowiedzianej wspólnej metodologii pomiaru efektywności środowiskowej w oparciu o koszty ponoszone przez cały cykl życia produktu; jest przekonany, że taka metodologia byłaby przydatna zarówno z punktu widzenia przejrzystości informacji dostarczanych przez przedsiębiorstwa, jak i dokonywanej przez władze publiczne oceny efektywności środowiskowej przedsiębiorstw;

33. z zadowoleniem przyjmuje planowane przez Komisję utworzenie tzw. wspólnoty praktyk w zakresie społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw i ich działań społecznych; jest zdania, że musi mieć ona charakter uzupełniający w stosunku do kodeksu dobrego postępowania w zakresie współ- i samoregulacji, co pozwoli wszystkim zainteresowanym stronom zaangażować się w zbiorowy proces kształceniowy w celu poprawy skuteczności i zapewnienia większej odpowiedzialności działaniom podejmowanym przez wiele podmiotów;

34. wzywa do pełnej i aktywnej konsultacji z organizacjami przedstawicielskimi, w tym związkami zawodowymi, i do ich zaangażowania w rozwój, działalność i monitorowanie procesów i struktur społecznej odpowiedzialności w przedsiębiorstwach, we współpracy z pracodawcami w ramach rzeczywistego podejścia partnerskiego;

35. wzywa Komisję do zapewnienia, by obowiązek systematycznej sprawozdawczości w zakresie podstawowych informacji o zrównoważonym rozwoju nie obciążał nadmiernie przedsiębiorstw, jako że jakakolwiek nowa strategia społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw powinna być przez przedsiębiorstwa przyjmowana z zadowoleniem; wzywa Komisję, by umożliwiła okres przejściowy, zanim wejdzie w życie obowiązek dokonywania przez przedsiębiorstwa regularnej sprawozdawczości niefinansowej, ponieważ dałoby to przedsiębiorstwom możliwość przede wszystkim należycie wdrożyć wewnętrznie społeczną odpowiedzialność, ustanawiając odpowiednią i szczegółową politykę dotyczącą społecznej odpowiedzialności jako część ich wewnętrznych systemów zarządzania;

36. popiera propozycję Komisji dotyczącą nałożenia na wszystkie fundusze inwestycyjne i instytucje finansowe wymogu informowania wszystkich klientów (obywateli, przedsiębiorstw, organów publicznych itp.) o stosowanych przez nie kryteriach etycznego lub odpowiedzialnego inwestowania lub jakichkolwiek normach lub kodeksach, których przestrzegają;

37. popiera dyrektywę Komisji o minimalnych standardach dla ofiar; domaga się, by polityka dotycząca społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw w odpowiednich sektorach (takich jak turystyka, ubezpieczenia, hotelarstwo i telekomunikacja) obejmowała pozytywne i praktyczne strategie i struktury na rzecz wspierania ofiar przestępstw i ich rodzin w okresie kryzysu, oraz by ustanowiono specjalne strategie polityczne na rzecz pracowników, którzy stają się ofiarami przestępstw w miejscu pracy lub poza nim;

Środa, 6 lutego 2013 r.

38. uznaje niebagatelną wartość i znaczny potencjał instrumentów samoregulacji i współregulacji, takich jak kodeksy postępowania na szczeblu sektorowym; aprobuje fakt, że Komisja chce ulepszyć istniejące instrumenty za pośrednictwem kodeksu deontologicznego w tej dziedzinie; przeciwstawia się jednakże jednostronnemu podejściu, które nie uwzględniałoby specyfiki poszczególnych sektorów oraz specyficznych wymogów przedsiębiorstw;

CSR a MŚP: od teorii do praktyki

39. przypomina o szczególnym charakterze MŚP, które działają głównie na szczeblu lokalnym i regionalnym oraz w obrębie konkretnych sektorów; uważa zatem, że podstawowe znaczenie ma poszanowanie w ramach unijnych strategii politycznych, w tym krajowych planów działania na rzecz społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw, specyficznych wymogów wobec MŚP oraz zgodność tych strategii i planów z zasadą „najpierw myśl na małą skalę”, a także uznania nieformalnego i intuicyjnego podejścia MŚP do społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw;

40. zwraca uwagę, iż ważne jest wprowadzanie społecznej odpowiedzialności w małych i średnich przedsiębiorstwach, a także uznawanie ich osiągnięć w tej dziedzinie;

41. stwierdza, że wiele MŚP w Europie już stosuje politykę dotyczącą społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw, taką jak zatrudnianie lokalne, zaangażowanie na rzecz wspólnoty, stosowanie polityki dobrego zarządzania w ich łańcuchach dostaw itp.; podkreśla jednak, że większość tych MŚP nie wie, iż w istocie stosuje w praktyce zasadę zrównoważonego rozwoju, społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw i dobrego zarządzania; dlatego wzywa Komisję, by przede wszystkim zbadała obecne praktyki MŚP, zanim rozważy strategię z zakresu społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw w odniesieniu właśnie do MŚP;

42. sprzeciwia się wszelkim inicjatywom, które mogłyby spowodować obciążenia o charakterze administracyjnym, biurokratycznym lub finansowym dla MŚP; popiera natomiast środki, które umożliwiłyby MŚP prowadzenie działań wspólnych;

43. wzywa państwa członkowskie oraz władze regionalne do inteligentnego wykorzystywania środków z Funduszu Spójności w celu wspierania roli organizacji pośredniczących dla MŚP w zakresie propagowania społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw w oparciu o takie przykłady, jak główny niemiecki program współfinansowany z Europejskiego Funduszu Społecznego;

44. apeluje do Komisji, aby wspólnie z państwami członkowskimi, organizacjami pośredniczącymi MŚP i innymi zainteresowanymi stronami określiła strategię i środki sprzyjające wymianie między MŚP dobrych praktyk w zakresie społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw, takie jak np. bank danych na temat przypadków i praktyk zawierający szczegółowe informacje dotyczące przedsięwzięć prowadzonych w różnych krajach;

45. zaleca opracowywanie przewodników i podręczników na temat społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw przeznaczonych dla MŚP; podkreśla w związku z tym pilną potrzebę prowadzenia większej ilości badań uniwersyteckich nad metodami służącymi zwiększeniu akceptacji społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw przez MŚP oraz nad skutkami gospodarczymi, społecznymi i środowiskowymi społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw na szczeblu lokalnym i regionalnym;

46. jest zdania, że aby osiągnąć rzeczywisty wpływ na ograniczanie ubóstwa, w programie społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw należy skoncentrować się również na MŚP ze względu na ich znaczny łączny wpływ na społeczeństwo i środowisko;

47. apeluje do Komisji i do państw członkowskich o opracowanie strategii na rzecz rozwijania i wspierania rozpowszechniania społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw wśród MŚP; w szczególności zaleca opracowanie specjalnych środków dla małych przedsiębiorstw i mikroprzedsiębiorstw;

Kwestie stosowania i stosunki z krajami trzecimi

48. podkreśla, że po wejściu w życie Traktatu z Lizbony Parlament ma być w pełni informowany o tym, w jaki sposób wyniki oceny wpływu umów na zrównoważony rozwój są uwzględniane w negocjacjach przed ich zakończeniem oraz które rozdziały tych umów zostały zmienione w celu uniknięcia jakichkolwiek negatywnych skutków stwierdzonych w wyniku tej oceny;

49. podkreśla, że dwustronne umowy inwestycyjne podpisywane w przyszłości przez UE muszą zapewniać właściwą równowagę pomiędzy koniecznością ochrony inwestorów a możliwościami interwencji ze strony państwa, szczególnie jeżeli chodzi o normy społeczne, zdrowotne i środowiskowe;

50. zachęca do propagowania instytucji mecenatu wśród pracodawców;

51. przypomina, że do rozstrzygnięcia sporów handlowych lub domagania się odszkodowania za niekorzystne skutki zewnętrzne wynikające z nieodpowiedzialnej lub nielegalnej działalności gospodarczej istnieją już sądowe rozstrzygnięcia sporów oraz odpowiednie rozwiązania alternatywne; wzywa w tym kontekście Komisję do dalszego propagowania wiedzy

Środa, 6 lutego 2013 r.

na ten temat wśród przedsiębiorców i ogółu społeczeństwa; przypomina, że Międzynarodowa Izba Handlowa oferuje usługi rozwiązywania sporów dla osób prywatnych, przedsiębiorstw, państw, podmiotów państwowych i organizacji międzynarodowych poszukujących alternatyw dla sądowego rozstrzygnięcia sporów oraz że usługi te mogą pomóc w zapewnieniu skuteczniejszego dostępu do wymiaru sprawiedliwości ofiarom naruszeń odpowiedzialnych praktyk biznesowych powodujących straty gospodarcze, społeczne i środowiskowe w UE lub poza jej granicami;

52. podkreśla, że w celu zapewnienia skutecznego wdrożenia praw związanych ze społeczną odpowiedzialnością przedsiębiorstw i dostępu do wymiaru sprawiedliwości podnoszeniu świadomości na temat znaczenia społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw i konsekwencji jej niestosowania na poziomie przedsiębiorstw, co należy do zadań Komisji, musi towarzyszyć odpowiednie rozszerzanie wiedzy i budowanie zdolności na poziomie rządów państw przyjmujących;

53. uważa, że Komisja i państwa członkowskie powinny zachęcać przedsiębiorstwa unijne do podejmowania inicjatyw w zakresie społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw oraz do wymiany wzorcowych praktyk z ich partnerami zagranicznymi;

Podsumowanie

54. podkreśla konieczność opracowywania ewentualnych środków regulacyjnych w obrębie solidnych ram prawnych oraz zgodnie z rozwojem przepisów międzynarodowych, aby uniknąć rozbieżnej interpretacji na szczeblach krajowych czy też ryzyka powstania korzystnej lub niekorzystnej sytuacji w zakresie konkurencji na szczeblu regionalnym, krajowym bądź makroregionalnym

55. popiera działania Komisji mające na celu propagowanie odpowiedzialnych zachowań w stosunkach z innymi krajami i regionami na świecie; wzywa w związku z tym do nasilenia działań ukierunkowanych na umocnienie zasady wzajemności w wymianie handlowej;

56. ponownie stwierdza, że rozwój społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw powinien przede wszystkim opierać się na podejściu uwzględniającym udział wielu zainteresowanych stron, zaś główną rolę powinny odgrywać w nim przedsiębiorstwa, które powinny mieć możliwość stosowania podejścia odpowiednio do swojej sytuacji; podkreśla potrzebę posiadania specjalnych środków i podejść służących propagowaniu społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw wśród MŚP;

57. zauważa, że obecna strategia Komisji dotycząca społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw obejmuje okres lat 2011-2014; wzywa Komisję, by dopilnowała przyjęcia ambitnej strategii w odpowiednim czasie na okres po 2014 r.;

o
o o

58. zobowiązuje przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji, a także rządów i parlamentom państw członkowskich.

P7_TA(2013)0050

Spółeczna odpowiedzialność przedsiębiorstw: dbanie o interesy obywateli a droga do trwałego ożywienia gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 6 lutego 2013 r. w sprawie społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw: dbanie o interesy obywateli a droga do trwałego ożywienia gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu (2012/2097(INI))

(2016/C 024/07)

Parlament Europejski,

— uwzględniając art. 5, 12, 14, 15, 16, 21, 23, 26, 27, 28, 29, 31, 32, 33, 34 i 36 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej,

— uwzględniając Europejską kartę społeczną, a w szczególności jej art. 5, 6 i 19,